

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 1 marca 2017 r.^(*)

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/29/WE – Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym – Artykuł 9 – Dostęp drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych – Pojęcie „kable” – Retransmisja przez osobę trzecią za pośrednictwem Internetu programów komercyjnych nadawców telewizyjnych – „Live streaming”

W sprawie C-275/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [sąd apelacyjny (Anglia i Walia) (wydział cywilny), Zjednoczone Królestwo] postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 czerwca 2015 r., w postępowaniu:

ITV Broadcasting Limited,

ITV2 Limited,

ITV Digital Channels Limited,

Channel Four Television Corporation,

4 Ventures Limited,

Channel 5 Broadcasting Limited,

ITV Studios Limited

przeciwko

TVCatchup Limited (pod zarządem),

TVCatchup (UK) Limited,

Media Resources Limited,

przy udziale:

The Secretary of State for Business, Innovation and Skills,

Virgin Media Limited,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: T. von Danwitz (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe i C. Lycourgos, sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: V. Giacobbo-Peyronnel, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 maja 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited przez J. Mellora, QC, oraz Q. Cregana, barrister, upoważnionych przez P. Stevensa oraz J. Vertesa, solicitors,
- w imieniu TVCatchup (UK) Limited oraz Media Resources Limited przez M. Howe’a, QC, upoważnionego przez L. Gilmore’a, solicitor,
- w imieniu Virgin Media Limited przez T. de la Mare’a, QC, upoważnionego przez B. Allgrove’a, solicitor,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa początkowo przez V. Kaye, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez C. May, QC, oraz J. Riordana, barrister, a następnie przez J. Kraehling, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez A. Robertsona, QC,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez T. Scharfa oraz J. Samnaddę, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 8 września 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 9 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10; sprostowania: Dz.U. 2007, L 216, s. 24; Dz.U. 2010, L 263, s. 15; Dz.U. 2012, L 33, s. 9).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między z jednej strony ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited i ITV Studios Limited, a z drugiej strony TVCatchup Limited, pod zarządem (zwaną dalej „TVC”), TVCatchup (UK) Limited (zwaną dalej „TVC UK”) i Media Resources Limited w przedmiocie nadawania przez te ostatnie spółki za pośrednictwem Internetu programów telewizyjnych powódek w postępowaniu głównym.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Motywy 4, 20, 23, 32 i 60 dyrektywy 2001/29 stanowią:

„(4) Zharmonizowane ramy prawne w zakresie praw autorskich i pokrewnych, poprawiając pewność prawną, a zarazem zapewniając wysoki poziom ochrony własności intelektualnej, sprzyjają poważnym inwestycjom w twórcze i nowatorskie działania, a w szczególności w infrastrukturę sieci i prowadzą do wzrostu i większej konkurencyjności przemysłu europejskiego [...].

[...]

(20) Niniejsza dyrektywa opiera się na zasadach i regułach już ustanowionych przez dyrektywy obowiązujące w tym obszarze, w szczególności w dyrektywach [91/250/EWG, 92/100/EWG, Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz.U. 1993, L 248, s. 15), 93/98/EWG i 96/9/WE] i rozwija te zasady i reguły oraz umieszcza je w perspektywie społeczeństwa informacyjnego. Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają przepisów wyżej wymienionych dyrektyw, chyba że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.

[...]

(23) Niniejsza dyrektywa powinna bardziej zharmonizować obowiązujące prawo autora do publicznego udostępniania utworu. Prawo to należy rozumieć w szerszym znaczeniu, jako obejmujące każde udostępnianie utworu odbiorcom nieznanym się w miejscu, z którego przekazywanie pochodzi. [...]

[...]

(32) Niniejsza dyrektywa zawiera wyczerpujące wyliczenie wyjątków i ograniczeń dla prawa do zwielokrotniania i prawa do publicznego udostępniania utworu [...].

[...]

(60) Ochrona przewidziana przez niniejszą dyrektywę nie powinna naruszać krajowych lub wspólnotowych przepisów prawnych w innych obszarach, takich jak własność przemysłowa, ochrona danych, usługi związane z dostępem warunkowym, dostępem do dokumentów publicznych oraz zasada chronologii wykorzystywania medialnego, mogących mieć wpływ na ochronę praw autorskich lub pokrewnych”.

4 Artykuł 1 dyrektywy 2001/29, zatytułowany „Zakres”, stanowi:

„1. Niniejsza dyrektywa dotyczy ochrony prawnej praw autorskich i pokrewnych w ramach rynku wewnętrznego, ze szczególnym uwzględnieniem społeczeństwa informacyjnego.

2. Poza przypadkami wymienionymi w art. 11 niniejsza dyrektywa pozostawia niezmiennione przepisy wspólnotowe i w żaden sposób nie narusza tych przepisów dotyczących:

[...]

- c) praw autorskich i pokrewnych stosowanych do nadawania programów drogą satelitarną i retransmisji kablowej;

[...]”.

- 5 Zgodnie z art. 2 tej dyrektywy, zatytułowanym „Prawo do zwielokrotniania utworu”:

„Państwa członkowskie przewidują wyłączne prawo do zezwalania lub zabrania bezpośredniego lub pośredniego, tymczasowego lub stałego zwielokrotniania utworu, przy wykorzystaniu wszelkich środków i w jakiegokolwiek formie, w całości lub częściowo:

- a) dla autorów – w odniesieniu do ich utworów;

[...]

- e) dla organizacji radiowych i telewizyjnych – w odniesieniu do utrważeń ich programów, niezależnie od tego, czy programy te są transmitowane przewodowo lub bezprzewodowo, włączając drogę kablową lub satelitarną”.

- 6 Artykuł 3 wspomnianej dyrektywy, zatytułowany „Prawo do publicznego udostępniania utworów i prawo podawania do publicznej wiadomości innych przedmiotów objętych ochroną”, przewiduje:

„1. Państwa członkowskie powinny zapewnić autorom wyłączne prawo do zezwalania, lub zabrania, na jakiegokolwiek publiczne udostępnianie ich utworów, drogą przewodową lub bezprzewodową, włączając podawanie do publicznej wiadomości ich utworów w taki sposób, że osoby postronne mają do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie.

2. Państwa członkowskie powinny przewidzieć wyłączne prawo do zezwalania, lub zabrania, na jakiegokolwiek podawanie do publicznej wiadomości utworów, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, że osoby postronne mają do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie:

[...]

- d) dla organizacji radiowych i telewizyjnych – w odniesieniu do utrważeń ich programów, niezależnie od tego, czy programy te transmitowane są przewodowo czy bezprzewodowo, włączając drogę kablową lub satelitarną.

[...]”.

- 7 Zgodnie z art. 5 dyrektywy 2001/29, zatytułowanym „Wyjątki i ograniczenia”:

„3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki lub ograniczenia w odniesieniu do praw określonych w art. 2 i 3 w następujących przypadkach:

[...]

5. Wyjątki i ograniczenia przewidziane w ust. 1, 2, 3 i 4 powinny być stosowane tylko w niektórych szczególnych przypadkach, które nie naruszają normalnego wykorzystania dzieła lub innego przedmiotu objętego ochroną ani nie powodują nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich”.

- 8 Artykuł 9 tej dyrektywy, zatytułowany „Dalsze stosowanie innych przepisów prawnych”, stanowi:

„Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów dotyczących w szczególności patentów, znaków towarowych, prawa do wzorów przemysłowych, wzorów użytkowych, topografii półprzewodników, czcionek drukarskich, dostępu warunkowego, dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych, ochrony narodowych skarbów kultury, wymagań prawnych w zakresie egzemplarza obowiązkowego, prawa o praktykach ograniczających i nieuczciwej konkurencji, tajemnic handlowych, bezpieczeństwa, poufności, ochrony danych i prywatności, dostępu do dokumentów publicznych i prawa o zobowiązaniach umownych”.

Prawo Zjednoczonego Królestwa

- 9 Copyright, Designs and Patents Act 1988 (ustawa z 1988 r. o prawie autorskim, projektowym i patentowym), zmieniona przez Copyright and Related Rights Regulations 2003 (rozporządzenie z 2003 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych) (zwana dalej „CDPA”), która transponowała dyrektywę 2001/29, przewiduje w sekcji 73, zatytułowanej „Odbiór bezprzewodowego przekazu i jego retransmisja drogą kablową”:

„1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie w wypadku, gdy bezprzewodowy przekaz z miejsca położonego na terenie Zjednoczonego Królestwa zostaje odebrany, a następnie natychmiast retransmitowany drogą kablową.

2. Prawa autorskie do tego przekazu nie zostają naruszone:

- a) jeśli retransmisja drogą kablową następuje zgodnie z odpowiednim wymogiem lub
- b) jeśli – i w zakresie, w jakim – przekaz jest przeznaczony do odbioru na obszarze, na którym jest on retransmitowany drogą kablową, i stanowi część usługi kwalifikowanej.

3. Prawa autorskie do utworu zawartego w przekazie nie zostają naruszone, jeśli – i w zakresie, w jakim – przekaz jest przeznaczony do odbioru na obszarze, na którym jest on retransmitowany drogą kablową [...]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 10 Powódki w postępowaniu głównym to komercyjni nadawcy telewizyjni, posiadający przysługujące im na podstawie prawa krajowego prawa autorskie do swoich przekazów telewizyjnych oraz do filmów i innych elementów zawartych w ich przekazach. Są one finansowane z reklam pokazywanych w nadawanych przez nie przekazach.
- 11 TVC oferowała usługę nadawania przekazów telewizyjnych, umożliwiającą użytkownikom odbiór „na żywo” przez Internet przekazów strumieniowych obejmujących niekodowane przekazy telewizyjne, w tym przekazy telewizyjne emitowane przez powódki w postępowaniu głównym. W następstwie objęcia TVC zarządem to TVC UK wykonuje jej działalność gospodarczą oraz jej usługi na mocy licencji udzielonej przez Media Resources Limited.
- 12 Powódki w postępowaniu głównym wytoczyły przed High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [sąd wyższej instancji (Anglia i Walia), wydział kanclerski, Zjednoczone Królestwo] powództwo przeciwko TVC o naruszenie przysługujących im praw autorskich. Sąd ten skierował do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczący wykładni pojęcia „publicznego udostępniania”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29.
- 13 W następstwie wyroku z dnia 7 marca 2013 r., *ITV Broadcasting i in.* (C-607/11, EU:C:2013:147), High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [sąd wyższej instancji (Anglia i Walia), wydział kanclerski] stwierdził, że TVC naruszyła prawa autorskie powódek w postępowaniu głównym wskutek publicznego udostępniania. Co się tyczy trzech kanałów telewizyjnych, mianowicie ITV, Channel 4 i Channel 5, sąd ten uznał jednak, że TVC przysługuje środek obrony na mocy sekcji 73 podsekcja 2 lit. b) i sekcji 73 podsekcja 3 CDPA.
- 14 Powódki w postępowaniu głównym wniosły apelację do sądu odsyłającego. TVC UK i Media Resources Limited zostały dopozwane w postępowaniu przed tym sądem.
- 15 Sąd odsyłający wyjaśnia, że sekcja 73 CDPA przewiduje środek obrony przeciwko powództwu o naruszenie prawa autorskiego do przekazu lub do jakiegokolwiek innego utworu objętego przekazem, który to środek obrony ma zastosowanie „gdy bezprzewodowy przekaz z miejsca położonego na terenie Zjednoczonego Królestwa zostaje odebrany, a następnie natychmiast retransmitowany drogą kablową”. Uściśla on, że rozpatrywany przez niego środek obrony dotyczy nie sekcji 73 podsekcja 2 lit. a) i sekcji 73 podsekcja 3 CDPA, z której wynika w szczególności, iż prawo autorskie do przekazu nie zostaje naruszone, „jeśli retransmisja drogą kablową następuje zgodnie z odpowiednim wymogiem”, lecz wyłącznie sekcji 73 podsekcja 2 lit. b) i sekcji 73 podsekcja 3 tej ustawy, stanowiącej, że prawo to nie zostaje naruszone, „jeśli – i w zakresie, w jakim – przekaz jest przeznaczony do odbioru na obszarze, na którym jest on retransmitowany drogą kablową, i stanowi część kwalifikowanej usługi”.
- 16 Uznawszy, że wykładni sekcji 73 CDPA należy dokonać w świetle art. 9 dyrektywy 2001/29, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [sąd apelacyjny (Anglia i Walia) (wydział cywilny), Zjednoczone Królestwo] postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„[W odniesieniu do] wykładni art. 9 dyrektywy 2001/29, a konkretnie sformułowania »[n]iniejsza dyrektywa nie narusza [przepisów dotyczących] w szczególności [...] dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych«:

- 1) Czy cytowane sformułowanie pozwala na dalsze stosowanie przepisu prawa krajowego ze zdefiniowanym w tym prawie zakresem terminu »kabel«, czy też zakres wymienionej części art. 9 jest wyznaczony definicją terminu »kabel« zawartą w prawie Unii?
- 2) Jeśli termin »kabel« zawarty w art. 9 został zdefiniowany w prawie Unii, jakie jest jego znaczenie? W szczególności:
 - a) Czy ma on technologicznie konkretne znaczenie, ograniczone do tradycyjnych sieci kablowych eksploatowanych przez działające w oparciu o tradycyjną technologię podmioty świadczące usługi drogą kablową? albo
 - b) Czy ma on technologicznie neutralne znaczenie, które obejmuje funkcjonalnie podobne usługi transmitowane przez Internet?
 - c) W obu przypadkach, czy termin ten obejmuje przekazywanie energii mikrofalowej pomiędzy stałymi punktami naziemnymi?
- 3) Czy cytowane sformułowanie ma zastosowanie do przepisów, które wymagają, by łączy kablowe retransmitowały pewne przekazy, albo przepisów, które pozwalają na retransmisję przekazów drogą kablową, w przypadku gdy retransmisje są równoczesne i ograniczone do obszarów, na których przekazy były przeznaczone do odbioru, lub w przypadku gdy chodzi o retransmisję przekazów w kanałach, które podlegają pewnym obowiązkom z tytułu świadczenia usługi publicznej?
- 4) Jeśli zakres terminu »kabel« zawartego w art. 9 jest zdefiniowany w prawie krajowym, czy właściwy przepis prawa krajowego podlega następującym zasadom Unii Europejskiej: zasadzie proporcjonalności oraz zasadzie sprawiedliwego wyważenia pomiędzy prawami właścicieli praw autorskich, prawami właścicieli łączy kablowych oraz interesem publicznym?
- 5) Czy art. 9 ogranicza się do przepisów prawa krajowego obowiązujących w dniu, w którym uzgodniono treść dyrektywy 2001/29; w dniu, w którym dyrektywa ta weszła w życie; w ostatnim dniu przewidzianym na wykonanie dyrektywy, czy też ma on również zastosowanie do kolejnych przepisów prawa krajowego, które dotyczą dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania trzeciego

- 17 Poprzez pytanie trzecie, które należy zbadać na wstępie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 9 dyrektywy 2001/29, a w szczególności pojęcie „dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”, należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym jest objęte i na jego podstawie jest dozwolone uregulowanie krajowe przewidujące brak naruszenia prawa autorskiego w przypadku natychmiastowej retransmisji drogą kablową, w tym ewentualnie za pośrednictwem Internetu, na

obszarze pierwotnego nadawania, utworów nadawanych w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkom z tytułu świadczenia usługi publicznej.

- 18 W tym względzie należy stwierdzić, że w braku wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich pojęciu „dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”, ujętemu w art. 9 dyrektywy 2001/29, należy nadać w całej Unii autonomiczną i jednolitą wykładnię, którą należy ustalić, uwzględniając brzmienie tego przepisu, kontekst, w który się on wpisuje, oraz cele uregulowania, którego przepis ten stanowi część (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 października 2010 r., Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, pkt 32; z dnia 10 listopada 2016 r., Private Equity Insurance Group, C-156/15, EU:C:2016:851, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 19 W pierwszej kolejności z samego sformułowania „dostęp drogą kablową” wynika, że pojęcie to różni się od pojęcia „retransmisji drogą kablową”, gdyż tylko to ostatnie pojęcie oznacza w ramach dyrektywy 2001/29 transmitowanie treści audiowizualnych.
- 20 Co się tyczy w drugiej kolejności kontekstu art. 9 dyrektywy 2001/29, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 55 opinii, dyrektywa ta zawiera już w art. 1 ust. 2 lit. c) przepis, który wyraźnie odnosi się do „retransmisji kablowej”, wykluczając z zakresu stosowania tej dyrektywy przepisy prawa Unii regulujące tę kwestię, w tym przypadku przepisy dyrektywy 93/83.
- 21 W zakresie, w jakim jest to konieczne, należy wskazać, że przepisy dyrektywy 93/83 nie mają znaczenia dla sporu w postępowaniu głównym. Spór ten dotyczy bowiem retransmisji w jednym państwie członkowskim, podczas gdy dyrektywa 93/83 przewiduje minimalny zakres harmonizacji niektórych aspektów ochrony praw autorskich i pokrewnych wyłącznie w przypadku publicznego udostępniania programów pochodzących z innych państw członkowskich za pośrednictwem satelity lub ich retransmisji drogą kablową (wyrok z dnia 7 grudnia 2006 r., SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, pkt 30).
- 22 W trzeciej kolejności, co się tyczy celu dyrektywy 2001/29, podstawowym jej celem jest zapewnienie autorom wysokiego poziomu ochrony, umożliwiającego im otrzymanie stosownego wynagrodzenia za korzystanie z ich utworów, polegające w szczególności na ich publicznym udostępnianiu (zob. podobnie wyrok z dnia 4 października 2011 r., Football Association Premier League i in., C-403/08 i C-429/08, EU:C:2011:631, pkt 186).
- 23 Przy uwzględnieniu tego wysokiego poziomu ochrony autorów Trybunał, rozpatrując wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w ramach sprawy w postępowaniu głównym w pierwszej instancji, orzekł już, że pojęcie publicznego udostępniania ujęte w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 należy rozumieć szeroko zgodnie zresztą z wyraźnym brzmieniem motywu 23 tej dyrektywy i że retransmisja za pomocą przekazu strumieniowego w Internecie, taka jak rozpatrywana w sprawie głównej, stanowi takie udostępnianie (zob. podobnie wyrok z dnia 7 marca 2013 r., ITV Broadcasting i in., C-607/11, EU:C:2013:147, pkt 20, 40).
- 24 Wynika z tego, że w braku zezwolenia danego autora retransmisja taka nie jest co do zasady dozwolona, chyba że jest objęta art. 5 tej dyrektywy, który przewiduje wyczerpujące wyliczenie wyjątków i ograniczeń w odniesieniu do prawa do

publicznego udostępniania ustanowionego w art. 3 wspomnianej dyrektywy, jak to potwierdza motyw 32 tej dyrektywy.

- 25 W niniejszym przypadku jest bezsporne, że retransmisja rozpatrywana w postępowaniu głównym nie jest objęta żadnym z wyjątków i ograniczeń przewidzianych w wyczerpujący sposób w art. 5 dyrektywy 2001/29.
- 26 Co się tyczy art. 9 dyrektywy 2001/29, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 37 i 38 opinii, z przepisu tego w świetle motywu 60 tej dyrektywy wynika, że przepis ten ma na celu utrzymanie stosowania przepisów obowiązujących w obszarach innych niż obszar, który harmonizuje wspomniana dyrektywa.
- 27 Wykładnia art. 9 dyrektywy 2001/29, zgodnie z którą dyrektywa ta umożliwiałyby retransmisję taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym bez zezwolenia autorów w przypadkach innych niż przewidziane w art. 5 tej dyrektywy, byłaby zaś sprzeczna nie tylko z celem tego art. 9, lecz także z wyczerpującym charakterem wyliczenia ujętego w tym art. 5 i tym samym przeciwdziałałaby realizacji podstawowego celu wspomnianej dyrektywy, jakim jest zapewnienie autorom wysokiego poziomu ochrony.
- 28 W tym względzie bez znaczenia jest, czy pierwotne nadawanie chronionych utworów następuje czy nie następuje w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkowi z tytułu świadczenia usługi publicznej. W dyrektywie 2001/29 brak jest bowiem podstawy, która uzasadniałaby przyznanie mniejszej ochrony treściom nadawanym w tych kanałach.
- 29 W świetle całości powyższych rozważań na pytanie trzecie należy odpowiedzieć, iż art. 9 dyrektywy 2001/29, a w szczególności pojęcie „dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”, należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym nie jest objęte ani na jego podstawie nie jest dozwolone uregulowanie krajowe przewidujące brak naruszenia prawa autorskiego w przypadku natychmiastowej retransmisji drogą kablową, w tym ewentualnie za pośrednictwem Internetu, na obszarze pierwotnego nadawania, utworów nadawanych w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkowi z tytułu świadczenia usługi publicznej.

W przedmiocie pytań pierwszego, drugiego, czwartego i piątego

- 30 W związku z proponowaną odpowiedzią na pytanie trzecie nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytania pierwsze, drugie, czwarte i piąte.

W przedmiocie kosztów

- 31 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 9 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych

w społeczeństwie informacyjnym, a w szczególności pojęcie „dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”, należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym nie jest objęte ani na jego podstawie nie jest dozwolone uregulowanie krajowe przewidujące brak naruszenia prawa autorskiego w przypadku natychmiastowej retransmisji drogą kablową, w tym ewentualnie za pośrednictwem Internetu, na obszarze pierwotnego nadawania, utworów nadawanych w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkom z tytułu świadczenia usługi publicznej.

Podpisy

* Język postępowania: angielski.

© Unia Europejska, <http://eur-lex.europa.eu/>